

Un escriptor exquisit

Josep Ruaix i Vinyet

Proses castellarenques (I)

Jacint Torrents

Proses castellarenques (II)

Jacint Torrents

JACINT TORRENTS

Proses castellarenques

Edició de l'autor
Castellar del Vallès 2018
2 vols., 238 + 222 pp.

Jacint Torrents Puig, nascut a Santa Coloma de Gramenet en 1949, llicenciat en Filologia Catalana i resident a Castellar del Vallès des de 1989, és (com dèiem en una ressenya d'un altre llibre seu publicada dins LLENGUA NACIONAL, núm. 91, II trimestre del 2015, p. 42) «un escriptor no gaire prolífic però molt acurat i amb bon gust literari i lingüístic». Ara, havent llegit dos nous volums seus, voldríem afegir-hi que és un escriptor exquisit, perquè deixa en el lector una agradable sensació de finor, de profunditat, de gran cultura, de bons sentiments, etc., alhora que matisaríem allò de «no gaire prolífic», essent així que, a hores d'ara, la seva producció literària ja té bastant gruix.

Recordem que Jacint Torrents va col·laborar amb narracions per a infants dins la revista *Cavall Fort* (1973-1982), que té editades tres obres també per al públic infantil o adolescent (*La cuca japonesa* [1976], *El segrest d'en Gang* [1991] i *El vell Tartaruga. Narracions i poemes per a nois i noies* [2014]), que ha donat a la impremta un parell de títols biogràfics (*Josep Sol i la seva obra literària* [1980] i *Mossèn Joan Abarcat. Un tortosí a Castellar del Vallès* [2017]) i que ha redactat moltíssims articles per a publicacions periòdiques (*Avui*, *Diari de Sabadell*, LLENGUA NACIONAL, *Forja*, *Artilletres*, *L'Actual*). Abans d'ara ja havia aplegat part d'aquests articles en dos reculls editats (*Cartes d'un cristià tranquil* [2011] i *Encontres, figures, paisatges* [2015]). Ara n'aplega una altra part en aquestes *Proses castellarenques*, anomenades així perquè la majoria foren publicades en revistes de Castellar del Vallès, si bé cal advertir que també hi surten alguns poemes (vegeu primer volum, pp. 113-114, i segon volum, pp. 207-213); per tant, no tot és prosa.

L'autor agrupa els articles o altres textos en diversos epígrafs, segons la temàtica i, dins aquests epígrafs, ens els ofereix per ordre de publicació. Així, en el primer volum hi trobem, després d'una introducció, els següents epígrafs: «Sobre menjar i beure» (14 textos), «Apunts del natural» (18), «Assumptes interns» (19), «Pàgines de dietari» (13), «De llengua i literatura» (22), «De l'art i la bellesa» (14). I en el segon volum hi trobem: «Sobre el món i altres topants» (23 textos), «Església nostra» (21), «De la vida perdurable» (9), «Sobre ser o no ser» (17), «Ara ve Nadal» (epígraf subdividit així: «Articles» [11], «Contes» [5], «Tres poemes de Nadal i un clam» [4] i «Altres poemes de Nadal» [2]), més uns índexs (col·locats, doncs, al final de l'obra, tal com nosaltres creiem que ha de ser).

Com que LLENGUA NACIONAL, òbviament, s'interessa sobretot per la nostra llengua, reproduïrem un fragment del primer volum (pp. 164-165) que trobem especialment oportú: «Pel que fa a la llengua, que molts voldrien veure enormement simplificada, caldria entendre que, si un enginyer no sap redactar l'informe d'uns plànols, la màquina li pot sortir boteruda; caldria saber que, si un venedor no té una mínima gràcia amb les paraules, no vendrà ni un fil; i que, si un funcionari no redacta bé una acta, pot tergiversar els acords amb facilitat. / Es veu, però, que vistes les dificultats que s'observen en els estudiants per a aprendre a llegir i escriure amb una mínima correcció, els que hi han de batallar a diari s'espanten i propugnen que tot s'ha de simplificar. Hi ha qui diu que el millor és que cadascú escrigui com li vingui de gust, tal com li sona, i això ho fa extensible a totes les llengües. És una teoria que es vol d'abast universal, perquè el problema deu ser general. M'inclino a pensar que ho farà així aquell que és partidari del "jo ja m'entenc", perquè no té cap necessitat de fer-se entendre per ningú.» No ens podem allargar més en la citació, però recomanem de llegir l'article sencer, com també, en el segon volum, l'article que comença a la p. 99.

Quant a la qualitat lingüística d'aquesta obra, ja hem deixat entendre que era molt bona, si bé s'hi han esmunyit —com sol passar en tots els llibres d'aquesta nostra llengua en situació anòmala— algunes coses —ben poques, certament, per a un total de 460 planes— que, en una perspectiva de rigorositat meticulosa, demanarien ser retocades. De fet, però, a la immensa majoria dels lectors els passaran desapercebudes.

I acabem de la mateixa manera que ho fèiem en la ressenya de l'any 2015, ja que les circumstàncies són idèntiques: «És llàstima que aquesta darrera obra de Jacint Torrents no hagi estat publicada per una editorial que n'assegurés una difusió pública regular. Tanmateix, els qui aconseguixin d'adquirir-la (suggerim, per exemple, d'adreçar-se telemàticament a l'autor: jacint2009@hotmail.es) i, així, poder-la llegir no en restaran pas decebuts.»

**Llengua
Nacional**

Nom _____ Cognoms _____ NIF _____

Adreça _____

Codi postal _____ Població _____ Comarca _____

Telèfon _____ Adreça electrònica _____

Signatura

Subscripció a la revista trimestral LLENGUA NACIONAL pel període d'un any, prorrogable, si no hi ha ordre en contra, en la modalitat de: 50€ = soci protector 35€ = soci numerari 25€ = subscriptor regular

FORMES DE PAGAMENT

ingrés directe al compte ES24 3025 0005 8514 3327 9541 (Caixa d'Enginyers)

IBAN _____

Adreceu aquesta butlleta a: Associació LLENGUA NACIONAL / C. de Sant Pere Més Alt, 25 / 08003 Barcelona o bé faciliteu-nos les dades a l'adreça electrònica info@languanacional.cat